

ЗУСТРІЧ ІЗ ПОЕТЕСОЮ

22 квітня 2016 р. на гуманітарно-педагогічному факультеті відбулася зустріч із київською поетесою, авторкою творів рідкісної як на наш час епічно-героїчної спрямованості *Лідією Буцькою*.

Лідія Буцька за професією лікар, кандидат медичних наук, доцент, медичний реабілітолог, спортивний лікар, фізіотерапевт. У 1997 р. вона заснувала і очолила Волонтерський Рух України при ГО «Екологія та здоров'я». У 2013 р. була лікарем Майдану у шпиталях у Жовтневому палаці, на Прорізній, 2; відкрила курси підготовки з екстремальної медицини в КМДА. З 2014 р. – завідувач реабілітаційного центру на Прорізній, 2 та у Шпиталі Майдану, гість та ведуча в патріотичному проєкті Валентина

Щербачева «Майдан ТБ», співорганізатор та організатор місць порятунку для біженців – санаторій Тетерів в м. Коростишів; складу для біженців на Трьосвятительській, 7; складу для біженців та постраждалих у «Дрімтаун-2»; Координаційного Волонтерського центру та складу для АТО за адресою: Борщагівська, 154, ТЦ «Мармелад».

Окрім того, що пані Лідія є автором більше як 120 наукових робіт, у 2009 р. вона випустила диск авторських пісень «Я з тобою говорю», 2010 –

збірку текстів пісень, есе та віршів – Українські героїчні марші та гімни «Вогняне зачаття»; 2011 – збірку віршованих творів та ессе: «Досліди чуттєвої жінки або Життя як воно є».

Лідія Буцька не лише розповідала студентам про події на Майдані у лютому 2014 р., а й читала свої поезії, присвячені їм.

На зустрічі із поетесою жоден не залишився байдужим. Пані Лідія у своїй розповіді торкалася таких тем як: духовні цінності українського народу, хто ми є український народ, українська нація; подій, що відбуваються в нашій країні. На зустрічі був Олег Павлишин – львів'янин, хранитель українського бойового мистецтва. Бойовий гопак – це українське бойове мистецтво, відтворене на основі елементів традиційного козацького бою, що збереглися в народних танцях та власного досвіду дослідника бойових мистецтв львів'янина Володимира Пилата. Була дуже чудова зустріч. Наші студенти захотіли поділитися своїми враженнями від неї:

Уляна Яненко: «22 квітня 2016 завдяки нашому куратору до нас завітала талановита та надзвичайно патріотично налаштована Лідія Буцька. Ми з величезним захопленням слухали її історії з життя, які доторкнулися до струн нашої душі. Коли вона починала нам читати вірші, перехоплювало дух та просто підходили сльози. Мені б хотілось, щоб у нас більше було таких

відчайдушних та сильних людей, які яро готові захищати та відстоювати свою Батьківщину – це заслуговує великої пошани. Вірші поетеси дають змогу переосмислити все та запалити вогонь у серцях. Також ми почули її безумовно чудові художні вірші і навіть російською мовою. Це говорить про те, що ми, українці, ніколи не ставили мовні бар'єри. Зустріч з цікавою особистістю була дуже гарним досвідом та залишила неймовірні емоції».

Світлана Каюченко: «22 квітня ми зустрілися з поетесою Лідією Буцькою та тренером з бойового гопака Олегом Павлишиним. Під час виступу пані Лідії я відчувала те, що витримала ця тендітна жінка, якого горя вона побачила, під час революції на Майдані. І величезне спасибі за правдиві вірші, які нам зачитувала. У цих віршах багато болю, журби, адже ці вірші були написані після того як вона допомагала пораненим на Майдані. Лідія Буцька великий патріот своєї країни та щира українка. Слухаючи її вірші, мені навіювало жахливі спогади минулого, я розуміла як було важко пані Лідії розповідати. Її вірші – це душа нашої України, яка молить нас про допомогу.

Бойовий гопак – це українське бойове мистецтво, відтворене на основі елементів традиційного козацького бою, що збереглися в народних танцях та власного досвіду дослідника бойових мистецтв львів'янина Володимира Пилата. Олег Павлишин запрошує всіх охочих прийти на тренування. Був дуже чудовий день з неймовірними людьми».

Юлія Мельник: «Нещодавно 22 квітня гуманітарно-педагогічний факультет НУБіП України мав нагоду зустрітись з прекрасною особистістю, поетесою, лікарем Майдану, лікарем-спеціалістом зі спортивної медицини, фізіотерапії, та козачкою в сьомому поколінні, киянкою – Лідією Буцькою. Навіть її прізвище нагадує про те, що вона козачка, щира українка, патріотка. Чесно кажучи, від її розповідей про Майдан, вбивства, які там відбувалися, навертаються на очі сльози. Ця тендітна жінка в такі тяжкі і складні хвилини не лише допомагала пораненим, а й писала вірші, які пронизують душу, закликають до боротьби. Найбільше мені запам'ятався вірш «З Цербера зірвано кайдани!». Там є такі рядки, які нагадують нам про героїв майдану.

...Та кров Героїв не згорить –

Вона життям новим заграє,

Жовтоблакиттю заструмить

Весь Світ від ясного видіння.

Вам Україну не спинить!

Все буде - злагода і вміння!

Пані Лідія не зупиняється на цьому, вона продовжує творити. Вона сіє зерно правди, патріотизму в наших серцях.

На зустріч вона прийшла з не менш цікавою людиною – Олегом Павлишином. Він працює інструктором бойового гопака. **Бойовий гопак** — українське **бойове мистецтво**, відтворене на основі елементів традиційного козацького бою, що збереглися в народних танцях та власного досвіду дослідника бойових мистецтв **львів'янина Володимира Пилата**.

У нас навіть виникло декілька бажаючих записатись на цей вид бойового мистецтва. Загалом зустріч пройшла дуже тепло та цікаво. На завершення нашої зустрічі група СП-1501 та СП-1502, зробила пані Лідії невеличкий подарунок – білу орхідею, таку ж ніжну як ця жінка.

Хочеться подякувати за такі зустрічі, які проходять в рідному університеті, адже вони дають нам щось нове, розвивають нас як особистостей, завдяки таким людям як Лідія Буцька та Олег Павлишин ми бачимо, що

справжні патріоти існують, і що кожен з нас може бути патріотом і любити свою державу».

Зарובה Тахмина: «Нещодавно ми зустрілися з Лідією Буцькою. Прекрасна поетеса, лікар Майдану, спеціаліст зі спортивної медицини та козачкою в сьомому поколінні. Навіть прізвище Буцька нагадує про те, що вона щира українка та козачка. Ми мали нагоду послухати її вірші... Це були не прості вірші, а крик нашої Батьківщини! Від її розповідей про вбивства на Майдані, пробігали мурашки по шкірі, адже Лідія Буцька з першого дня і до завершення повстання була там разом зі всіма людьми, які відстоювали честь України. У важкі хвилини вона не тільки допомагала пораненим, але й писала вірші, які пронизують серце, і ти відчуваєш ті важкі часи горя та смутку, неможливо стримувати сльози...

Пані Лідія розповідала про те, як важко переживала, коли її син потрапив під обстріл. І вірш, який вона посвятила своєму синові – це материнська молитва. Я дуже вражена від цієї людини, від того, яка вона сильна духом та чуттєва.

Не менш цікаво було послухати інструктора бойового гопака – Олега Павлишина. Бойовий гопак – це українське бойове мистецтво, відтворене на основі елементів традиційного козацького бою, що збереглися в народних

танцях та власного досвіду дослідника бойових мистецтв львів'янина Володимира Пилата. Він розповідав, що діти дуже люблять займатися бойовим гопаком та запрошував нас відвідати тренування. Всі були дуже зацікавлені, а деякі охоче записувалися. Дуже дякую організаторам за чудову зустріч з патріотами України».

Сподіваємося, що у всіх студентів у залі Лідія Буцька і Олег Павлишин залишили теплий спомин про українську культуру і бойове мистецтво, вселили тверду віру у нашу перемогу бо:

«Ми є Народ-Герой, а не народ споживач.

Ми є Народ-Митець, а не народ виконувач.

Ми є Народ-Пастир, а не народ-вівця», – саме ці три тези, на думку Лідії Буцької, і є смисловим відображенням нашої планетарної місії, джерелом нашого самоусвідомлення, нашого натхнення і нашої подальшої еволюції.

Куратори академічних груп СП-1501 і СП-1502

***Оксана Васюк і
Тамара Ковальчук***